

מדת בדת

שינוי הדף היומי בדרך קצרה

לע"נ הגה"ק רבי אהרן בן רבי

יששכר דב רוקח זיע"א

הערוך והנצחות טל' 0548449853 או מייל MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 244 פרשת עקב תשפ"ד

בבא בתרא סא-טז

דף סא

פרק המוכר את הבית

משנה מי שמכר בית לא מכר עמו את היציע אף שהוא פתוח לבית ולא מכר חדר שהוא לפניו מהבית אף שפתוח לבית ולא מכר את הגג כשיש בו מעקה עשרה טפחים, ור' יהודה סובר שאם יש לגג צורת הפתח אינו מכור גם כשאין לו מעקה. **גמרא** ביארו בבבלי שיציע הוא אפתא שהוא בית נמוך הצמוד לבית לפניו או לאחוריו, ורב יוסף מבאר שהוא בדקא חלילה שזה בית קטן עם חלונות, מי שסובר שאפתא לא מכור כ"ש שבדקא חלול אינו נמכר, ומי שסובר שזה בדקא דוקא הוא אינו נמכר אך אפתא ימכר עם הבית.

רב יוסף שנה שיש ליציע ג' שמות יציע צלע תא, יציע, שכתוב בפסוק **היציע התחוננה חמש באמה רחבה, צלע, שכתוב בפסוק והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים, תא, שכתוב והתא קנה אחד אורך וקנה אחד רוחב ובין התאים חמש אמות, וכן יש ללמוד מהמשנה כותל** ההיכל שש והתא שש כותל התא חמש.

מר זוטרא אומר שלא מכר את היציע רק כשיש בו ד' אמות, ורבינא מקשה לדבריו שא"כ מה ששינונו לקמן שלא מכר את הבור או הדות אף שכתב לו עומקא ורומא א"כ רק כשיש בו ד' אמות וכשיש בו פחות מד' אמות יקנהו, ויש לחלק שבור דות אינו מתשמישי הבית אף כשאין בו ד' אמות אף תשמישי היציע הוא כשל בית.

יש להקשות מה המשנה מחדשת לא מכר את החדר שלפנים מהבית הרי אם לא מכר יציע כ"ש שלא מכר את החדר **עמוד ב** ויש לפרש שהחידוש הוא שאף אם פרט לו במצרים את מקום החדר לא קנהו, כדברי ר"נ בשם רבה בר אבוה שמי שמכר בית לחבירו בבירה גדולה אף שמצר לו במצרים החצונים לא קנה את הבירה, ויש להתבונן שאם קוראים לבית בית ולבירה בירה פשוט שמכר לו בית ולא בירה ואם קוראים לבירה בית א"כ מכר לו את הכל, ויש לומר שהרוב קוראים לבית בית ולבירה בירה ויש מיעוט שקוראים לבירה בית וא"כ נאמר שאם מצר לו את המצרים א"כ הוא מהמיעוט שקוראים לבירה בית ומכר לו את הבירה, קמ"ל שלא מכר לו כי היה לו לכתוב ולא שיירתי במכר זה כלום א"כ הוא ודאי שייך במכר.

עוד אמר ר"נ בשם רבה בר אבוה שמי שמכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אף שמצר לו את המצרים החיצוניים לא קנה אלא את השדה כי סתם הרחיב לו את המצרים, ויש להתבונן שאם קוראים לשדה שדה ולבקעה בקעה ודאי קנה רק את השדה ואם קוראים לבקעה שדה א"כ מכר לו את הכל, ויש לומר שיש שקוראים לשדה שדה ולבקעה בקעה ויש שקוראים לבקעה שדה והיינו אומרים שמכר לו את הכל, קמ"ל שכיון שהיה לו לכתוב ולא שיירתי במכר זה כלום ולא כתב א"כ ודאי שייך, ור"נ הביא את שני הדינים שאם הוא היה מחדש בבית שלא קנה את הבירה כי יש להם תשמישים לחוד אך בקעה ושדה לשניהם יש תשמישי אחד לחרישה וא"כ היינו אומרים שקנה את כולו, ואם הוא היה כותב לגבי בקעה ושדה היינו אומרים שלכן לא קנה כי הוא צריך למקם לו את השדה אך בבית ובירה שלא היה לו למצור ומצר לו א"כ מכר לו את כולו, קמ"ל שלא מכר לו את כולו.

מה שאמר רב מרי בן בת שמואל בשם אביי שמי שמוכר דבר לחבירו צריך לכתוב לו ולא שיירתי במכר זה כלום לפני, זה כדברי ר"נ בשם רבה בר אבוה.

אחד אמר לחבירו קרקע של בית חייא אני מוכר לך והיו לו שני קרקעות שנקראו כך, אמר רב אשי שהמוכר אמר אחת ולא שתים ואם אמר לו סתם קרקעות הוא מכר לו מיעוט קרקעות שתים, ואם אמר לו כל קרקעותי הוא מכר לו את כולם מלבד פרדסים ובוסתנים, ואם אמר לו זיהרא הוא כלל בכך את כל הקרקעות מלבד בתים ועבדים,

דף סב

ואם אמר לו נכסי זה כולל גם בתים ועבדים. **במקרה** שמצר לו לו מצר אחד ארוך והשני קצר רב סובר שקנה רק כנגד הקצר, ורב כהנא ורב אסי שאלו את רב שיקנה באלכסון כנגד ראש תור ורב שתק, ורב מודה שאם בצד אחד יש מיצר של ראובן ושמעון ובצד שני יש מיצר של לוי ויהודה והוא היה צריך לכתוב לו ראובן כנגד לוי ושמעון כנגד יהודה א"כ ודאי כוונתו שיקנה באלכסון כנגד ראש תור.

במקרה שמיצר ראובן במזרח ומערב ומיצר שמעון הוא צפון ודרום הוא צריך לכתוב לו מצר ראובן משני רוחות ומיצר שמעון משתי רוחות.

הסתפקו באופן שסיים לו את הקרנות, או כשסיים לו כמו כף יוונית, **עמוד ב** או כשסיים לו בסירוגין כגון שהקיפוהו ח' בני אדם ומצר לו אחד כן ואחד לא ונשאר בתיקו.

אם מצר לו ג' מצרים ולא מצר לו את הרביעי רב סובר שקנה הכל חוץ ממצר רביעי, ושמואל סובר שקנה גם את המצר הרביעי, ורב אסי סובר שקנה רק תלם אחד על פני כולה שהוא סובר כרב שיש כאן שיור ומתוך ששייר במיצר הוא שייך בכל, ורבה אומר שלהלכה קנה הכל חוץ ממצר רביעי ודוקא כשאינו בלוע במצרים האחרים אך אם הוא בלוע במצרים האחרים הוא קנה את הכל, ובאינו מובלע לא קנה רק כשיש עליו דקלים שנטועים שם ויש בו ט' קבין, וללשון זו אם אין שם הרכבת דקלים ואין ט' קבים קנה הכל, וללישנא בתרא רבא אמר שקנה הכל וגם את המיצר הרביעי ודוקא כשהוא בלוע ואם אינו מובלע לא קנאו ובמובלע קונה רק אם אין עליו הרכבת דקלים או שאין בו ט' קבים, אך אם יש בו הרכבת דקלים או שיש בו ט' קבים לא קנה גם במובלע וללשון זו כשאינו מובלע לא קונה גם ללא הרכבת דקלים וכשאין בו ט' קבין, ומשני הלשונות משמע שבשדה לא משייר כלום, וכשמובלע בלי דקלים ובלי ט' קבין קנה ואם אינו מובלע ויש בו הרכבת דקלים או שיש בו ט' קבים לא קנה, ונחלקו כשמובלע ויש בו הרכבת דקלים או ט' קבים וכשאינו מובלע ואין דקלים או ט' קבין להלכה עושים שודא של הדיינים.

רבה אומר שאם מכר חצי שיש לו בקרקע קנה חצי ואם אמר חצי בקרקע שיש לי מכר רבע, ואביי מקשה מה ההבדל בין המקרים ורבה שתק ואמר אביי שאם שתק רבה א"כ הוא הודה לי שאין חילוק אך למעשה יצאו שטרות שיצאו מבית רבה שכתוב בהן חצי שיש לי בקרקע קנה חצי, חצי מקרקע שיש לי קנה רביע.

עוד אמר רבה שאם מצר לו מצרים בקרקע שממנה מכר חצי מכר חצי ואם אמר שפסוקה ממנה קנה ט' קבים, והקשה אביי מה החילוק ורבה שתק והבינו בדברי אביי שבשניהם קנה חצי,

דף סג ויש לדחות שרב יימר בר שלמיא אמר שפירשו לו בשם אביי שבין אם מצר קרקע שממנה חצי ובין אמר מצר הקרקע שממנה היא פסוקה אם אמר לו אלו מצריה קנה חצי ואם לא אמר לו אלו מצריה קנה ט' קבין.

במקרה שאמר יחלוק פלוני בנכסי הוא יקבל חצי, ויש להסתפק אם אמר תנו חלק לפלוני בנכסי רבינא בר קיסי מביא ראייה מברייתא שאם אמר תנו חלק לפלוני בבור, סומכוס אומר שלא מקבל פחות מרבע ואם אמר לחבית אינו מקבל פחות משמינית, ואם אמר לקדירה לא יקבל פחות מאחד מי"ב, ואם אמר לטפיח לא יקבל פחות מאחד מט"ז.

שנו בברייתא שאם בן לוי מכר שדה לישראל על מנת שהמעשר ראשון שלו תנאו חל, ואם אמר לי ולבני אם מת יתן לבני ואם אמר לו כל זמן ששדה זו בידך אם מכרה וקנאה שוב אין לו עליו כלום, ולכאורה איך חל תנאו הרי אדם לא מקנה דבר שלא בא לעולם, ויש לומר שאם הוא מתנה על מנת שהמעשר ראשון שלו הוא משייר בשדה את מקום המעשר, ואמר ר"ל זאת אומרת שאם אחד מכר בית לחבירו ואמר לו על מנת שדיוטא העליונה שלי היא שלו **עמוד ב** והנ"מ לרב זביד שאם רצה להוציא בה זיזים הוא מוציא ורב פפא אומר שהוא יכול לבנות עלייה על גבה ולרב זביד מובן מה אמר ר"ל זאת אומרת ששיור מקום בחצר דומה לשירור מקום בשדה, אך לרב פפא גם בלי הברייתא פשוט שכשיש יתור לשון הוא מתכוון להוסיף לעצמו.

רב דימי מנהרדעא אומר שמי שמכר בית לחבירו אף שכתב לו עומקו וגובהו צריך לכתוב לו קנה לך מהתהום עד רום הרקיע כדי לקנות בור ודות ומחילות, לכאורה יש להוכיח כך מהמשנה לקמן ולא מכר את הבור ואת הדות אף שכתב לו עומקא ורומא ואם נאמר שבסתמא הוא קונה א"כ כשהוא כותב לו עומקא ורומא זה יועיל כדי לקנות בור ודות ומחילות, ויש לדחות שמדובר שלא כתב לו עומקא ורומא, אך קשה שכתוב אף על פי שכתב לו, ויש לפרש שאף שלא כתב כאילו כתב לו כדי לקנות עומקו וגובהו אך כדי לקנות בור ודות ומחילות אם כתב לו עומקא ורומא קנה ואם לא כתב לא קנה, ויש להוכיח מדברי המשנה ולא את הגג כשיש לו מעקה י' טפחים,

דף סד ואם נאמר שבסתמא קנה עומקא ורומא א"כ מה מועיל כשגבוה י' טפחים, ויש לומר שאם הוא גבוה י' טפחים א"כ הוא חשוב בפני עצמו, רבינא אמר לרב אשי שיש להוכיח מדברי ר"ל שמי שמכר בית לחבירו ואמר לו על מנת שדיוטא העליונה שלי היא שלו ולרב זביד זה נ"מ להוצאת זיזים ולרב פפא יכול לבנות על גבה עלייה ואם נאמר שקונה בסתמא מדוע צריך לכתוב על מנת, ויש לומר שעל מנת מועיל שאם יפול יבנה מחדש.

משנה לא מכר את הבור והדות אף שכתב לו עומקא ורומא ולר"ע צריך המוכר לקנות לו דרך וחכמים סוברים שאינו צריך לקנות לו דרך

כי הוא שייר לעצמו, ור"ע מודה שאם כתב לו חוץ מאלו שאינו צריך לקנות לו דרך, אם מכרם לאחר לר"ע לא צריך לקנות לו דרך וחכמים סוברים שצריך לקנות לו דרך. **גמרא** רבינא מקשה מה ההבדל בין בור לדות ורבא תוספאה הוכיח ממה ששינוי בברייתא שבור ודות הם בקרקע אלא שהבור הוא בחפירה והדות הוא בבנין, וכן התקשה רב אשי מה ההבדל בין בור לדות ומר קשישא בר רב חסדא הביא ראיה מהברייתא הנ"ל.

עמוד ב לכאורה נחלקו ר"ע וחכמים שלר"ע המוכר מוכר בעין יפה ולחכמים המוכר מוכר בעין רעה, וכשנאמר בכל הש"ס ר"ע לשיטתו שמוכר בעין יפה מוכר זה מהמשנה הזו, אך יש לדחות שיתכן שטעמו של ר"ע במשנה הוא שאדם לא רוצה לתת מעותיו וידרסוהו אחרים וחכמים סוברים שאדם לא רוצה לקחת מעות ולפרוה באור, אלא יש להוכיח מהסיפא במכרם לאחר שלר"ע לא צריך לקנות לו דרך ולחכמים צריך לקנות לו דרך, א"כ סובר ר"ע שמוכר בעין יפה מוכר, ויש לדחות שלר"ע הולכים בקנין אחר דעתו של הקונה ולחכמים הולכים אחר דעתו של המוכר, אלא יש להוכיח מהמשנה לקמן שהמוכר שדה לא מכר את הבור הגת והשובך בין חרבים בין מיושבים ולר"ע צריך לקנות לו דרך ולחכמים לא צריך לקנות לו דרך והמשנה כופלת את זה לחדש שלר"ע המוכר בעין יפה מוכר ולחכמים המוכר בעין רעה מוכר, ויש לדחות שאצלינו המשנה מחדשת בבית ולקמן מדובר בשדה שאם היינו לומדים בבית היינו אומרים שלא רוצה שידרסו כי צריך צניעות אך בשדה לא יפריע לו שידרסו ואם היינו מחזירים בשדה היינו אומרים שרק בשדה יקנה לו דרך שמוזיק שם דריסת הרגל אך בבית זה לא מפריע, קמ"ל שכן קונה לו דרך, אלא יש להוכיח מהסיפא של אותה משנה במכר לאחר שלר"ע לא צריך לקנות לו דרך ולחכמים צריך לקנות לו דרך וזה מיותר ובא לחדש שלר"ע מוכר בעין יפה מוכר ולחכמים מוכר בעין רעה מוכר.

דף סה רב הונא אומר בשם רב שהלכה כחכמים ורב ירמיה בר אבא אמר בשם שמואל שהלכה כר"ע, ורב ירמיה בר אבא שאל את רב הונא הרי הרבה פעמים אמרתי לפני רב שהלכה כר"ע ולא אמר לי כלום, אמר רב הונא איך שנית את המחלוקת אמר לו שלר"ע מוכר בעין רעה מוכר ולחכמים בעין יפה מוכר אמר לו רב הונא לכן רב לא אמר לך כלום שהוא אוחו שבעין רעה מוכר, רבינא אמר לרב אשי שלכאורה רב ושמואל נחלקו לשיטתם, שר"ע אמר בשם שמואל שלאחים שחלקו אין דרך ולא סולמות ולא חלונות ולא אמת המים זה על זה והזהרו בהם שהלכות קבועות הן, ורב אומר שיש להם את כל הג"ל, יש לומר שהוצרכו לחלוק גם לגבי לקוחות שאם היו חולקים לגבי יורשים היינו אומרים שרק לגבי ירושה סובר רב שיש לו דרך שהוא טוען לו אגור כאן כמו שדרו אבותי כמו שכתוב **תחת אבותיך יהיו בניך**, אבל לגבי מוכר יודה רב לשמואל שמוכר בעין יפה מוכר ואם היו חולקים לגבי קונים היינו אומרים שביורשים יודה שמואל לרב שידור הירוש כמו אביו, אמר ר"ע לרב הונא הלכה כמותניו או כמותכם אמר לו רב הונא הלכה כמותכם שאתם קרובים לבית ריש גלותא שמצויים שם דינים.

שני בתים שהם זה לפנים מזה בין במכר בין במתנה אין להם דרך זה על זה וכל שכן אם החיצון במתנה והפנימי במכר ובמקרה שהחיצון במכר ופנימי במתנה סברו לומר שאין להם דרך זה על זה, אך יש להוכיח ממה ששינוי כמה דברים אמורים במוכר אך נותן מתנה נותן את כולם והיינו שהנותן בעין יפה נותן.

משנה מי שמכר בית מכר דלת אך לא מפתח ומכר מכתשת קבועה אך לא מכתשת שהיא מיטלטלת ומכר את האיציטורוביל שהוא הגלגל החצון של הריחיים שהוא קבוע ולא מכר את הקלת שהוא הריחיים העליון שהוא מיטלטל ולא מכר תנור וכיריים, וכשאמר לו הוא וכל מה שבתוכו **עמוד ב** מכר את הכל. **גמרא** לכאורה משנתנו לא כר"מ שאומר שמי שמכר כרם מכר את תשמישי הכרם, אך יש לדחות שר"מ סבר רק לגבי כרם שזה קבוע אך מפתח אינו קבוע בבית, אך לכאורה כשהמשנה מדברת על מפתח מדובר בקבוע כמו דלת שהיא קבועה ובכ"ז לא קונה א"כ משנתנו לא כדעת ר"מ.

שנו בברייתא שמי שמכר בית מכר דלת נגר ומנועול אך לא את המפתח ומכר את המכתשת החקוקה אך לא את הקבועה ומכר את האיציטורוביל אך לא את הקלת ואת התנור ואת הכיריים ואת הריחיים, ור"א סובר שהמחבר לקרקע הוא כקרקע וכשאמר לו הוא וכל מה שבתוכו כולם מכורים ובכל מקרה לא מכר את הבור והדות והיצייע.

שנו בברייתא שאם חקק צינור ואח"כ קבעו בקרקע שכבר היה כלי קודם שנקבע בקרקע המים שעוברים בו פוסלים את המקוה שהם נחשבים שאובים אך אם קבעו ואח"כ חקקו אינו פוסל את המקוה, לכאורה ברייתא זו לא כדעת ר"א ורבנן שר"א בברייתא אמר שמחבר לקרקע הוא כקרקע, אך יש לדחות שר"א דיבר רק לגבי מכר שהמוכר בעין יפה מוכר וחכמים סוברים שבעין רעה מוכר, אך יתכן לומר שהכוונה לר"א שסובר שכורות בדורים היא כקרקע וכותבים עליה פרוזבול,

דף סו ואינה מקבלת טומאה במקומה ומי שרודה ממנה בשבת חייב חטאת ולחכמים היא לא כקרקע ולא כותבים עליה פרוזבול ומקבלת

טומאה במקומה ומי שרודה ממנה בשבת פטור, ויש לדחות ששם הטעם כמו שפירש ר' אלעזר שר"א למד מהפסוק **ויטבול אותה ביערת הדבש** וכמו שמי שתולש בשבת מיער חייב כך הרודה מהכוורת בשבת חייב חטאת, ויש לומר שהכוונה לר"א ששינוי בדף של נחתומים שקבעו בכותל שלר"א טהור ולחכמים טמא ולר"א גם בצינור שחקקו ואח"כ קבעו זה לא נחשב שאובים ולחכמים גם קבעו ואח"כ חקקו זה נקרא שאובים, ויש לומר שהברייתא של צינור היא כר"א ופשוטי כלי עץ החמירו בהם רבנן, ומשמע שפסול שאובים זה מדאורייתא ויש להקשות שלהלכה זה רק מדרבנן, ועוד שר' יוסי בר חנינא אומר שנחלקו בדף של מתכת, ויש לומר שאכן הברייתא של צינור היא לחכמים ולגבי צינור שקבעו ואח"כ חקקו יש להקל כי פסול שאיבה הוא מדרבנן ומה שלא הקילו גם בחקקו ואח"כ קבעו כיון שיש עליו תורת כלי בתלוש.

רב יוסף מסתפק לגבי מי גשמים שחשב עליהם שידחו את האיציטורובל האם הם מכשירים זרעים ואין ספק שלר"א שאומר שמחובר לקרקע הוא כקרקע זה לא מכשיר, והספק הוא לחכמים שחלקו במכתשת שמחובר לקרקע אינו כקרקע, ונשאר בתיקו. **רב נחמיה בר רב יוסף** שלח לנהרדעא לרבה בר רב הונא זוטי שכשתיגע אשה זו לפניך,

דף סז תגבה לה מעשר נכסים אף מהאיציטורובל של הריחיים ורב אשי אמר שכשהיה לפני רב כהנא הוא הגבה אף משכר הבתים שזה כקרקעות.

משנה מי שמכר חצר מכר בתים בורות שיחים ומערות אך לא מטלטלין ואם אמר לו הוא וכל מה שבתוכו כולם מכורים וגם באמר לו כך לא קנה את המרחץ ובית הבד שבתוכה, ר"א אומר שמי שמכר את החצר לא מכר אלא את האויר של החצר. **גמרא** שנו בברייתא שמי שמכר את החצר מכר את הבתים החיצונים והפנימיים וכן את הקרקע של חול הזכוכית, וחנניות הפתוחות לתוכה נמכרים עמה ושאינם פתוחים לתוכה לא נמכרים עמה ואם פתוחות גם לתוכה וגם לחוץ נמכרים עמה, ור"א סובר שהמוכר את החצר קנה רק את האויר של החצר, ויש להקשות שר' חייא שנה ברייתא שחנניות הפתוחות לפנים ולחוץ לא נמכרים עם החצר, יש לומר שאם רוב התשמיש לפנים נמכרים עמה ואם רוב התשמיש לחוץ אינם נמכרים עמה.

רבא אומר שאם אמר המוכר דירתא אני מוכר לך לכו"ע משמע בתים ונחלקו ר"א ורבנן באמר דרתא אם הכוונה לאויר או גם לבתים, וללישנא בתרא אמר רבא שבאמר דרתא לכו"ע משמע בתים ונחלקו באמר לו חצר שר"א סובר שהמשמעות היא רק לאויר ורבנן סוברים שזה כחצר המשכן שכולל את האוהל שבתוכו.

רבא אומר בשם ר"נ שאם מכר קרקע חולסית של חול הזכוכית ואת המצולה אם החזיק בחולסית לא קנה את המצולה וכן אם החזיק במצולה לא קנה את החולסית, ויש להקשות ששמואל אמר שאם מכר "שדות ב" מדינות אם החזיק באחת מהן קנה את כולן, ויש לומר שלגבי שדות סדן הארץ הוא אחד אך חולסית ומצולה הם שני תשמישים שונים, **עמוד ב** וללישנא בתרא רבא אמר בשם ר"נ שאם החזיק בחולסית קנה מצולה ולכאורה זה פשוט שהרי שמואל אמר שאם מכר "שדות ב" מדינות כשהחזיק באחת מהן קנה את כולן, ויש לומר שאין ר"א מדברי שמואל שסדן הארץ הוא אחד אך חולסית ומצולה זה תשמישים שונים.

משנה מי שמכר את בית הבד מכר את הים שהוא הבד עצמו ואת הממל ואת הבתולות שהם קבועות, אך לא מכר את העבירים ואת הגלגל ואת הקורה ואם אמר לו קנה הוא וכל מה שבתוכו קנה גם את הדברים המיטלטלין, ור"א סובר שכשמכר את בית הבד מכר את הקורה. **גמרא** ים הוא טלפחא שהיא עריבה גדולה וממל הוא האבן שבתוכה מפרכים את הזיתים, בתולות פירש ר' יוחנן שהם כלונסאות של ארז שמעמידים בהם את הקורה, עבירים הם קורות שנותנים על הזיתים, גלגל הוא הדבר שמגלגלים בו את הקורה להעלותה ולהורידה. **שנו בברייתא** שמי שמכר בית הבד מכר את הנסרים ואת היקבים ואת המפרכות ואת הריחיים התחתונה ולא העליונה וכשאמר לו היא וכל מה שבתוכה קנה הכל וגם כשאמר כך לא קנה את העבירים והשקים משיער עיזים ואת המרצופים שהם מעור, ור"א אומר שהמוכר בית הבד מכר את הקורה שעל שמה נקרא בית הבד.

משנה מי שמכר מרחץ לא מכר את הנסרים והספלים והמגבות או היולאות וכשאמר לו היא וכל מה שבתוכה כולם מכורים וגם כשכלל את הכל לא מכר את המגורות של המים ואת האוצרות של העצים. **גמרא** שנו בברייתא שמי שמכר מרחץ מכר את בית הנסרים ובית היקבים ובית הספלים ובית היולאות אך לא מכר את הנסרים והיקבים והספלים והיולאות עצמם וכשאמר לו היא וכל מה שבתוכה קנה הכל מלבד הבריכות שמספקות מים בימות החמה והגשמים.